

докать да излѣзне Мира, Елиса бѣше принудена да стои на крака и да приглажда хиляды кривицы; и като ъ прирѣшваше случайно ъ потегли Елиса за косѣтъ, а Мира ъ плесна. Търпѣніето изчезна отъ Елиса, но веднѣга си припомни, че и тя бѣше плескала Мирѣ повече отъ десетина пѣти, и туй припомнување ъ принуди да си мълчи. Най-сетнѣ Мира повтори тѣй добръ сичкитѣ лударіи на господаркѣтъ си, щото Елиса разбра сичкото си безчеловѣчно поведене. Тя ся бѣше толко много уморила, когато ся свършихъ четиритѣ дни, щото ся разболѣ и легна болна. Мира ъ намѣсти на одара си, приносаше ѣ нейнѣтъ супъ и ъ послужваше съ сѣщѣтъ точность както и въ Атинѣ; но Елиса не ѣ приимаше вече послуженіята съ сѣщото голѣмство: тя ся толко срамуваше отъ доброто поведене и сърдце на робынѣтъ си, щото бѣше съизволила да ъ държи при себе до живота ѣ, та да ъ удовлетвори за сичкитѣ си погрѣшки, които ѣ бѣше направила въ Атинѣ. Въ кораба, въ когото бѣше и Елиса, бѣхъ натурали нѣколко господжы и благородницы отъ Атинѣ; но като не бѣше никой отъ тѣхъ отъ нейный рѣдъ и достойнство, тя гы слабо познаваше. Подиръ единъ мѣсець събрахъ сичкитѣ наедно и сѣдѣнтѣ, които бѣхъ наимѣнувани за туй, испытвахъ поведението имъ и чрѣзъ разпытваніето на господарытѣ, които бѣхъ станали робіе, искахъ да ся научатъ какъ ся намирахъ отъ тѣхното ново състояние. Тѣ сички, въздышешкомъ, казахъ че много имъ бѣше тежко да ся подложени на тѣзи, на които тѣ трѣбваше да заповѣдвать. „А защо, гы попытахъ сѣдѣнтѣ, ся мните че имате право да заповѣдвате на вашытѣ робіе? Природата положила ли не нѣкоѣ дѣйствителнѣ разликѣ между